

Voorwoord Nieuwsbrief juni 2014 door Gert Plomp

Dauwtrappen in het onderwijs

Op Hemelvaartsdag heb ik gedauwtrapt (of dauw getrapt?). Niet in Nederland maar in het Franse dorpje in de Vogezen, waar ik een vakantiewoning heb. De Fransen noemen dat een résidence secondaire. En zo voelt dat ook wel; het is een soort tweede thuis. Het dauwtrappen stamt uit de tijd dat mensen in alle vroegte opstonden om bij het eerste ochtendgloren op het nog bedauwde gras te dansen en te zingen. Het dauwtrappen is nog een letterlijke bezigheid. We waren nog niet het dorp uit of we sloegen een zijpad in dat ooit had dienst gedaan als toegangspad voor een weiland. Maar gezien de hoogte van het gras was het dit jaar nog niet gebruikt. Het gras was manshoog en na een paar passen waren onze schoenen al kletsnat. Na vijf uur wandelen kwamen we bij een boshut; voor de meesten het eindpunt van de wandeling.

Het afwijken van de gebaande paden levert niet alleen natte schoenen op, maar ook prachtige stukjes natuur en mooie uitzichten. En ineens zit je weer in je werk. Ook daar bewandelen we vaak de gebaande paden. Dat levert een stuk zekerheid en gemak op. Maar soms levert het dauwtrappen in ons werk (out-of-the-box denken) geweldige oplossingen op. Oplossingen die je anders niet bedacht had. En die natte schoenen dan? Als je ze goed invet, houd je droge voeten. Dat geldt ook voor ons werk.